

Să citim Biblia împreună
EVANGHELIA DUPĂ LUCA
CAPITOLUL 4

26 ... și totuși Ilie n-a fost trimis la niciuna din ele, afară de o văduvă din Sarepta Sidonului. 27 Și mulți leproși erau în Israel, pe vremea prorocului Elisei ; și totuși niciunul din ei n-a fost curățat, afară de Naaman, sirianul.” 28 Toți cei din sinagogă, când au auzit aceste lucruri, s-au umplut de mânie. 29 Și s-au sculat, L-au scos afară din cetate și L-au dus până în sprânceana muntelui pe care era zidită cetatea lor, ca să-L arunce jos în prăpastie. 30 Dar Isus a trecut prin mijlocul lor și a plecat de acolo.

Vindecarea unui îndrăcit în Capernaum

31 S-a coborât în Capernaum, cetate din Galileea, și acolo învăța pe oameni în ziua Sabatului. 32 Ei erau uimiți de învățătura Lui, pentru că vorbea cu putere. 33 În sinagogă se afla un om care avea un duh de drac necurat și care a strigat cu glas tare : 34 „Ah ! Ce avem noi a face cu Tine, Isuse din Nazaret ? Ai venit să ne prăpădești ? Te știi cine ești : Sfântul lui Dumnezeu.” 35 Isus l-a certat și i-a zis : „Taci și ieși afară din omul acesta !” Și dracul, după ce l-a trântit jos, în mijlocul adunării, a ieșit afară din el, fără să-i facă vreun rău. 36 Toți au fost cuprinși de spaimă și ziceau unii către alții : „Ce înseamnă lucrul acesta ? El poruncește cu stăpânire și cu putere duhurilor necurate, și ele ies afară !” 37 Și I s-a dus vestea în toate împrejurimile.

Vindecarea soacrei lui Simon

38 După ce a ieșit din sinagogă, a intrat în casa lui Simon. Soacra lui Simon era prinsă de friguri mari, și L-au rugat pentru ea. 39 El S-a plecat spre ea, a certat frigurile și au lăsat-o frigurile. Ea s-a sculat îndată și a început să le slujească.

Vindecarea mai multor bolnavi

40 La asfințitul soarelui, toți cei ce aveau bolnavi atinși de felurite boli, îi aduceau la El. El își punea mâinile peste fiecare din ei și-i vindeca. 41 Din mulți ieșeau și draci care strigau și ziceau : „Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu.” Dar El îi mostra și nu-i lăsa să vorbească, pentru că știa că El este Hristosul. 42 Când s-a crăpat de ziuă, Isus a ieșit și S-a dus într-un loc pustiu. Noroadele au început să-L caute în toate părțile și au ajuns până la El : voiau să-L oprească să nu plece de la ei. 43 Dar El le-a zis : „Trebuie să vestesc Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu și în alte cetăți ; fiindcă pentru aceasta am fost trimis.” 44 Și propovăduia în sinagogile Galileii.

CAPITOLUL 5

Pescuirea minunată

1 Pe când Se afla lângă lacul Ghenezaret și Îl îmbulzea norodul ca să audă Cuvântul lui Dumnezeu, 2 Isus a văzut două corăbii la marginea lacului ; pescarii ieșiseră din ele să-și spele mrejele. 3 S-a suit într-una din aceste corăbii, care era a lui Simon : și l-a rugat s-o depărteze puțin de la țarm. Apoi a șezut jos și învăța pe noroade din corabie. (Cont. în nr. viitor)

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 - 12
	18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” ! I Samuel 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STR. CASTANILOR • Nr. 119 • Cod 320 030

Nr. 136 / D. 9 Octombrie 2016 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Peticul de iarbă
- Omul cu viața curată
- Pentru ce judeci tu ?
- Cartea veche : Lâncezeala
- Proverbe latine despre părere
- Anunțuri / Dicționare
- Să citim Biblia împreună

JUDECĂTORI 19 : 20
„Pacea
să
fie
cu
tine !”

Editorial. O întâmplare incredibilă ! (III)

Ea a intrat în apartamentul murdar, în dezordine, unde zăceau peste tot sticle de băuturi goale, împrăștiate, s-a apropiat de patul bătrânului de șaptezeci și trei de ani și strigă : „Tată !” El s-a întors și a izbucnit în plâns ...

„Aina”, strigă el. „Nu am vrut niciodată să te las singură”. „Este totul în ordine tată”, a răspuns ea, strângându-l cu căldură și gingașie la pieptul ei. „Dumnezeu mi-a purtat de grijă.”

Îndată el și-a schimbat fața, devenind ca ceara. A încetat să mai plângă. „Dumnezeu ne-a uitat pe noi toți. Datorită Lui am ajuns unde suntem”.

S-a întors cu fața spre perete. Aggie i-a mângâiat fața și a continuat netulburată.

„Tată, am o mică istorioară să-ți povestesc. Una adevărată. Voi nu v-ați dus în Africa degeaba. Mama nu și-a dat viața degeaba acolo. Băiețușul a fost câștigat pentru Domnul și când a devenit mare a câștigat toată comuna pentru Hristos.

Singura sămânță aruncată atunci n-a pierit și a crescut și mai crește și acum. Azi sunt acolo șase sute de locuitori ai comunei care servesc Domnului pentru că voi ați rămas credincioși la datorie, unde v-a așezat Dumnezeu... Tată, Dumnezeu te iubește. El nu te-a lepădat niciodată”.

„Nu ai vrea, tătice, să te predai din nou Domnului ? Nu ai dori să te întâlnești în dimineața Învierii cu mama și să petreceți împreună veșnicia amândoi, alături de Isus ? Să nu te caute mama degeaba în dimineața mîntuirii”.

Batrânul s-a întors către fața ei uitându-se în ochii ei. Tot trupul s-a relaxat. El a îngenunchiat și în rugăciune a spus Domnului tot ce s-a întâmplat cu el în ultimii aproape cincizeci de ani, iar pe la sfârșitul acelei după-amieze remarcabile, el s-a întors din nou către Dumnezeu, regretând mult deceniile irosite astfel.

Următoarele zile au fost petrecute în comuniune binecuvântată între tată și fata lui. Aggie s-a întors pe urmă cu soțul ei în America, iar David după câteva săptămâni a adormit până în dimineața veșniciei.

Câțiva ani mai târziu, soții Hurts au participat la o conferință deosebită în Londra, Anglia, ocazie când un raport a fost citit de către cineva din Zair (Congo Belgian de odinioară). Conducătorul bisericii naționale de acolo a prezentat numărul credincioșilor de acolo, care numărau 110.000 membri botezați, vorbind elocvent despre răspândirea ... (Cont.)

Evangeliei în țara lor. Aggie nu s-a putut reține după ce a auzit numele de David și Svea Flood. „Da, madam,” spunea omul în franceză, care i-a fost tradus lui Aggie în engleză. „Svea Flood a fost cea care m-a condus pe mine la Isus Hristos. Eu am fost băiatul care am dus părinților tăi de mâncare, înainte să te fi născut tu.

De fapt, azi mormântul mamei tale și amintirea ei este păstrată și onorată de noi toți”. El a strâns-o în brațele lui cu o lungă și caldă îmbrățișare. Pe urmă a continuat : „*Tu trebuie să vii în Africa, să vezi, pentru că mama ta este cel mai faimos personaj din istoria noastră națională*”.

Exact asta au făcut Aggie cu soțul ei. Ajunși acolo, toți locuitorii comunei i-au salutat cu ovații îndelungi. S-a întâlnit și cu omul care o ducea pe ea într-un coșuleț pe potecile munților, în jos la vale. Momentul cel mai dramatic a fost, evident când pastorul i-a arătat crucea cea albă care a fost ridicată în cinstea mamei ei ... Mai târziu, în biserică, pastorul a citit versetul din *Evangelia după Ioan* (12 : 24) :

„*Adevărat, adevărat vă spun, că dacă grăuntele de grâu care a căzut în pământ nu moare, rămâne singur ; dar dacă moare, aduce multe roade*”. Pe urmă a continuat cu Psalmul 126 : 5, unde scrie : „*Cel ce umblă plângând, când aruncă sămânța, se întoarce cu veselie, când își strânge snopii*”.

De-ale copiilor ...

Un tată i-a oferit fetiței sale în vârstă de doisprezece ani o anumită sumă de bani dacă accepta să tundă iarba.

Fetița s-a apucat cu mult sârg de treabă și până seara întreaga peluză era perfect tunsă, cu excepția unui petic de iarbă rămas într-un colț.

Când tatăl i-a spus că nu-i poate da banii, deoarece nu a respectat înțelegerea, fetița i-a răspuns că preferă să uite de bani, dar nu este dispusă să tundă și iarba din acel petic.

Curios să afle de ce, tatăl s-a dus să verifice porțiunea de gazon netunsă. Chiar în mijlocul ierbii se afla o broască râioasă mare.

Fetiței i se făcuse milă de ea și a refuzat să o strivească cu mașina de tuns iarba. Iacov (2 : 13) scria că : „ ... mila biruie judecata”.

Povestiri cu tâlc

Într-o zi, un om simplu, cunoscut pentru viața sa curată, a fost întrebat de un vecin :

- „Cum faci tu de ești totdeauna atât de mulțumit ? Niciodată nu te-am văzut supărat”.

- „Foarte simplu - a răspuns celălalt. *În fiecare dimineață, când mă trezesc, privesc întâi cerul. Așa mi-aduc aminte de Dumnezeu, de milă și de bunătațe.*

Apoi privesc pământul. Astfel îmi amintesc de moarte și de Judecata de Apoi.

În cele din urmă, privesc în jurul meu, lumea întreagă ce se trezește în fiecare dimineață la viață.

Așa mi-aduc aminte de semenii mei, de cei care suferă de boli sau neputințe, de cei ce au o viață mai grea decât a mea și pe care i-aș putea ajuta.

În felul acesta mă bucur pentru ceea ce sunt și pentru ceea ce pot face”.

(Sursa întâmplărilor : internet)

Rubrica sufletului nemântuit

Pentru ce judeci tu ?

O familie a primit de la o rudă în vârstă o casă într-un cartier foarte liniștit. Înainte de a se muta mama, tatăl și fiica lor mergeau câteva ore în fiecare zi pentru a scoate din casă lucrurile vechi, pentru a face curățenie și a pregăti cât mai bine locuința.

În prima dimineață după ce s-au mutat, când au ajuns în casă fiica, privind pe fereastră a observat o doamnă în vârstă care își întindea hainele abia spălate în balcon.

- *Mamă, privește ce haine murdare întinde vecina noastră în balcon ! Până și eu știu să spăl mai bine decât ea ! Poate ar trebui să merg s-o învăț cum se face ! Sau poate să-i spun ce săpun să folosească...*

Mama a privit la doamna în vârstă care își întindea rufe, a privit apoi la fiica ei și n-a spus nici un cuvânt.

Și așa, la fiecare două sau trei zile, fiica repeta observațiile, în timp ce vecina își întindea rufe la soare.

După un timp fiica a rămas surprinsă văzând că vecina sa întindea pe sârmă cearceafuri mult mai curate, așa că i-a spus mamei sale :

- *Privește, a învățat să spele rufe, cu toate că n-am avut timp să trec pe la ea să-i spun cum se face !*

Mama s-a uitat zâmbind la ea și i-a răspuns :

- *Nu, astăzi am reușit să vin ceva mai devreme decât tine și am spălat geamurile casei noastre!*

Apostolul Pavel scria în Epistola către Romani (14 : 10) : „*Dar pentru ce judeci tu pe fratele tău ? Sau pentru ce disprețuiești tu pe fratele tău ? Căci toți ne vom înfățișa înaintea scaunului de judecată al lui Hristos*”.

Anunțuri :

• **Vineri 14 Octombrie 2016**, de la orele **18,00** la Cezareea, cu ajutorul lui Dumnezeu va fi Seara de rugăciune.

• **Sâmbătă 19 Noiembrie 2016**, de la orele **17,00** în cadrul Bisericii Cezareea, cu ajutorul lui Dumnezeu va fi *Conferința Județeană a Familiilor Creștine* din Caraș-Severin. Vă așteptăm cu drag !

• **Duminică 19 Noiembrie 2016, cu ajutorul Lui Dumnezeu** la Biserica Penticostală Cezareea, din Reșița, de la orele **9,00 – 19,00 va fi o zi dedicată apropierii de Dumnezeu**. În cartea II Cronici 7 : 14 Dumnezeu a promis : „ ... *dacă poporul Meu, peste care este chemat Numele Meu se va smeri, se va ruga și va căuta fața Mea, și se va abate de la căile lui rele – îl voi asculta din ceruri, îi voi ierta păcatul și-i voi tămădui țara*”.

Cartea veche 155. Lânzezeala

„*Dar, fiindcă ești caldicel, nici rece, nici în clocot, am să te vărs din gura Mea*”. (Apocalipsa 3 : 16)

Un misionar creștin simțea o adâncă jignire într-o călătorie a lui în Japonia văzând că, unii neguțători streini și-au adus acolo mărfurile lor, mai curând de cum și-a putut duce acolo tezaurul Evangheliei Domnului.

Iar o altă față bisericească, starețul Pambo [sau Pemwah, care a decedat aproximativ în anul 375, fiind unul dintre părinții din deșertul Egiptean] a izbucnit în plâns, când în calea lui spre Alexandria a întâlnit o actriță rumenită și gătită în chipul cel mai elegant. El se tânguia strigând :

„*Vai mie ticălosulu!*”. Întrebându-l însoțitorii lui de ce lamentează, starețul răspunde :

„*Cum să nu mă plâng, când văd câtă silință își dă această femeie pentru a plăcea oamenilor, iar eu sunt atât de lănced în a plăcea lui Dumnezeu*”.

Dicționar de cuvinte, expresii, citate celebre

Augur - „De bun augur ... De rău augur ... ”. Sunt expresii care își trag originea din antichitatea romană, când existau unii preoți – numiți și ei *auguri* – care prevesteau viitorul după cântul păsărilor, după zborul lor etc. Încetul cu încetul, cuvântul s-a extins asupra a tot felul de semne, după care superstițioșii romani se orientau spre a întreprinde sau nu ceva. Astăzi sensul cuvântului s-a lărgit și mai mult, pierzând în același timp orice caracter religios. El înseamnă pur și simplu *semn bun sau semn rău*.

Dicționar Biblic de nume proprii

Din Dicționarul Biblic de nume proprii :

• **AMRAM** = 1. **Popor înalt, Popor nobil, Poporul progresului.** 2. **Ruda Celui Prea Înalt, Înrudit cu înălțimea.** 3. **Bărbat înalt.** 4. **Tăria mâinilor.** Tatăl lui Moise și Aaron. (Exod 6 : 18 - 20). • **AMRAMIȚI** = 1. **Popor înalt, Înălțimea poporului.** Urmașii lui Amram (Numeri 3 : 27, I Cronici 26 : 23). • **AMȚI** = 1. **Tare, Tăria mea, Bărbătesc, Viguros, Curajos.** 2. **Iehova este energic. Dumnezeu este tare.** Mai mulți leviți (I Cronici 6 : 46, Neemia 11 : 12).

Versetele săptămânii

„*Dacă dă El pace, cine poate s-o tulbure ? Dacă Își ascunde El Fața, cine poate să-L vadă ? La fel Se poartă fie cu un popor, fie cu un om*”. IOV 34 : 29

Proverbe latine despre părere

• Câți oameni, tot atâtea păreri. • Dacă îmbătrânește, omul își schimbă părerile. • Fiecare om este influențat de părerea sa. • Un bătrân își schimbă părerile mai greu. • Realitatea nu este totdeauna așa cum ni se pare nouă că o vedem. • Să fii hotărât în părerile tale ! • Câte capete tot atâtea mii de păreri. • Părerile se pun la vot, nu se apreciază ce valoare au. • **Adesea avem de suferit din cauza unor păreri și nu din cauza realității.** • Toate acțiunile noastre depind de aprecierile altora. • Nu voi face nimic numai de ochii lumii, ci pe toate le voi face din conștiință. • Buna apreciere a oamenilor valorează mai mult decât averea. • (Din *Proverbe și cugetări latine*, Editura, Albatros, București, 1976).

Cum pot fi mântuit ?

1. **Nu există om fără păcat** : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. (Romani 3 : 23) 2. **Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”. 3. **Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „ ... *darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. (Romani 6:23)